

Van de appel die niet ver van de boom valt

JAAP, ESTHER & JUDITH Hoeksema

Dat zonen en dochters het beroep of de hobby van hun ouders kiezen, vindt niemand vreemd. Ze zijn er immers mee opgegroeid. Ook kinderen van bekende kynologen treden in de voetsporen van hun ouders. Hoe gaan de oude en jonge generatie met elkaar om? Leren ze van elkaar? Hebben ze dezelfde kijk op honden? Denken ze hetzelfde over veranderingen in de kynologie? ONZE HOND zoekt dat uit en geeft antwoord op die vragen...

DINGSPEL ZUIDENVELD

De kennelnaam van de Drentse fokkers Jaap en Froukje Hoeksema is sterk verbonden met de streek waarin de fokkers wonen. Wikipedia

leert ons dat '*... Zuidenveld het eerste van de zes dingspelen van het Landschap Drenthe is.*' Niet alleen het eerste, maar ook het grootste dingspel; een voormalig rechtsgebied

in Drenthe, dat wortels in de elfde eeuw heeft. Jaap kiest de oude naam, Suydevelt, voor zijn kennel (*fan 't Suydevelt*) en zijn pension (*'t Suydenvelt*). Nét niet 't zelfde. 't Is een klein

De Hoeksema's op een foto gemaakt in november 2015. V.l.n.r.: Esther, Froukje, Jaap en Judith.

slimmigheidje: de Raad van Beheer staat niet toe dat een kennelnaam tevens bedrijfsnaam is en omgekeerd ook niet.

Jaaps dochters Esther (1981) en Judith (1985) zijn allebei uitgevloegen, naar respectievelijk Kiel-Windeweer en Nieuw-Weerdinge. Beiden houden zich met de rashondenfokkerij bezig en ze hebben Jaap en hun moeder Froukje de trotse grootouders gemaakt van Sanne (2008) en Marc (2015). En dan is er nog zoon Peter (1985), die – zoals Esther het noemt – *‘geen hondse aspiraties heeft.’*

TURF EN ACHTERDOCHT

Is Jaap Hoeksema, fokker van Drentsche Patrijshonden in Exloërveen, een échte Drent? Om dat vast te stellen, leg ik hem het refrein van een oud volksrijmpje voor: Het Turflied: ***Ja, uit turf, jenever en achterdocht, zijn bij nacht en ontij de Drenthen gewrocht.***

Is hij zo'n Drent? Jaap: *‘Ja, ‘n oerdege-lijke Drent. Op en top. Dat merk je aan mijn trots op onze provincie en de duidelijkheid die men gewend is hier te geven.’* Bij westerlingen komt die ‘Drentse duidelijkheid’ vaak aan als bruut of ongezouten. Hoe Drenten soms over westerlingen denken, komt in een variatie op de tekst van het Turflied ter sprake: ***En uit de resten schiep hij die lui uit ‘t westen.*** ‘t Is maar dat u het weet.

Jaap vervolgt: *‘Gezonde achterdocht heb ik inderdaad, maar dan zonder de drank erbij. Die achterdocht heeft me veel ellende bespaard.’*

Uit ervaring – nee, niet aanvaring – met Jaap leer ik hem kennen als iemand die, als hij denkt het recht aan zijn zijde te hebben, op zijn strepen staat en voluit voor de aanval kiest. Zijn dochters Esther en Judith karakteriseren hem als *‘recht door zee, gepassioneerd, ruwe bolster blanke pit’* en tot slot als *‘stronteigen-*

Vlaggendrager ‘Bart fan ‘t Suydevelt’, roepnaam ‘Jarak’. Hij heeft een onwaarschijnlijk groot aantal overwinningen op zijn naam. Jarak is een zoon van ‘Sjef fan ‘t Suydevelt’ en ‘Monty’s Hanna fan ‘t Suydevelt’.

wijs.’ Eigenschappen die wel passen bij een rashondenfokker die presteren wil, maar ‘t kan soms ook een tandje minder.

NOODLOTTIGE DAG

Jaap Hoeksema komt uit een gezin met hardwerkende ouders. Als 15-jarige komt hij in contact met Lamberts, een oude jager, die elke week op jacht gaat met zijn Drententeeffe. Het is Jaaps eerste kennismaking met het ras. Hij mag mee op jacht en krijgt meer en meer waardering voor het ras en de schoonheid ervan. Na zijn schooltijd in Emmen gaat hij zich specialiseren in de geestelijke gezondheidszorg, volgt een psychiatrische opleiding en heeft in gezinsvervangende tehuizen met verstandelijk gehandicapten gewerkt. Op zijn 35ste wordt hij wat werk betreft ‘zelfstandige’. Het besluit om zich *‘... helemaal op honden te richten’* heeft als reden *‘vooral meer vrijheid en dat is gelukt’*, aldus Jaap. Hij maakt van zijn hobby zijn werk. De kinderen zijn dan nog klein: 10, 8 en 6 jaar oud.

Zij weten niet beter of het gezinsleven draait om die grote wit met bruine honden. Tot die noodlottige dag in 1995, als het woonhuis van de Hoeksema’s afbrandt.

HARTVERWARMEND

Jaap: *‘n Rampzalige dag. Het pension bleef gespaard, maar het huis was helemaal vernietigd en iedereen kon er ternauwernood uit. Alle foto’s en andere dierbare dingen zijn verbrand. De oorzaak was een geknapte tuidraad van de kachelpijp, waardoor deze heen en weer bewoog tegen het houten gebint en het riet, dat door middel van een vonk vlam deed vatten. De brand had een grote impact. Veel verdriet en angst voor herhaling. Ik slaap nooit meer onder een rieten dak, nergens. Alle honden die in huis waren hebben het overleefd, ondanks dat ze het vuur weer in renden en we hen er met moeite uitkregen. Dat was heftig.’* Jaap vervolgt: *‘We zijn de dag erop als gezin er weer vol in gegaan en kregen hulp uit alle hoeken, hartverwarmend. Meteen in overleg met de autoriteiten en de verzekering gegaan*

Jaap Hoeksema (midden) op jacht. Voor hem geen gestileerde oefeningen van de KNJV, maar de voetjacht, bijvoorbeeld op ganzen.

en opnieuw begonnen. De verzekering dekte deels de schade; de rest moesten we zelf bij leggen.'

DRIJVENDE KRACHT

Jaap en Froukje's oudste dochter, Esther, heeft als opleiding de Hogere Hotelschool in Leeuwarden en is ook in de horeca werkzaam geweest. Maar als ze ziet dat de drukte in het pension en de fokkerij haar ouders te veel wordt, besluit ze om hen bij te gaan staan in het bedrijf.

De interesse van Esthers vriend Pieter – RC Engineer – ligt meer bij de techniek. Esther: *'Hij is veel van huis en vindt het prettig om in zijn vrije tijd dichtbij familie en vrienden te zijn.'*

Het stel kiest voor Kiel-Windeweer als woonplaats, waar genoeg ruimte is om te wandelen en te fietsen met de honden. De zorg voor die honden en de fokkerij liggen helemaal op Esthers bordje en ook haar werk bij Jaap en Froukje 'is', aldus Esther, *'een fulltime baan en houdt in dat ik in alle facetten van het bedrijf werkzaam ben. Voor mijn ouders is het altijd zeven dagen in de week werken. Daarnaast ben ik ook*

zeer betrokken bij de fokkerij van mijn ouders. Simpelweg omdat het niet anders kan.'

Jaap: *'Het pension wordt gerund door de dames. Ik houd me het meest bezig met de eigen honden verzorgen en combinaties uitzoeken met hulp van Esther en Froukje.'*

Froukje is ongetwijfeld de 'stille kracht', want het huishouden moet ook draaiend worden gehouden, de pups moeten worden verzorgd en na een dag hard werken moet er iets stevigs op tafel staan. En daar tussen door werkt Froukje nog parttime als verpleegkundige A. Jaap: *'Zij is de drijvende kracht achter alles. Zonder haar geen shows. Doordat zij vaak thuis blijft, kunnen wij naar shows. Het betekent voor haar extra werk en het regelen van extra personeel.'*

'GEWOON NIET MIJN DING'

De jongste dochter, Judith: *'Ik heb een onbezorgde jeugd gehad, waarin het mij aan niets ontbrak. Het meehelpen in het dierenpension en de kennel ging als vanzelf. De liefde voor dieren en met name voor honden zit in mijn genen.*

Sinds jaar en dag werk ik in het dierenpension van mijn ouders; mijn vriend Martijn werkt in een fabriek waar men hydraulische systemen maakt.' Judith en Martijn wonen in Nieuw-Weerdinge, niet met Drenten maar met ruwhaar Standaard Dashonden.

Judith: *'Een Drent is gewoon niet mijn ding. Ze zijn leuk maar niet zo leuk als Teckels, een super ras!'*

In 2000 krijgt ze haar eerste hond: Dancing Cheers v.d. Hindeberg, de stammoeder van haar kennel. In 2006 is haar kennelnaam www.dogwood-ofshadydowns.nl goedgekeurd en er lopen nu zeven Teckels rond, twee zijn er 'uitwonend'. Judiths kennelnaam heeft een achtergrond: zij is fan van The Lord of the Rings en haar achternaam komt, via een vertaalmachine in Hobbitaal als Dogwood of Shadydowns naar voren. Het klinkt goed en ze laat het als affix registreren. Judith: *'Allereerst wilde ik geen naam waarbij ik vast zou zitten aan één bepaald ras. Je weet immers niet of er ooit een ander ras (bij) komt.'* Op het moment van schrijven ligt bij Judith het 15de nest in de woonkamer, in Nieuw-Weerdinge.

Ook Esther heeft een kennelnaam gekozen: www.uitdedrentsche-streek.nl. Ze wil met opzet nu niet meeliften op het succes van de kennelnaam van haar ouders. Esther: *'Allereerst moet ik aan mijzelf bewijzen dat ik dit ook kan en daardoor voel ik mij ook vrijer om een bepaalde keuze te maken. Ik heb op het gebied van de fokkerij best veel dezelfde ideeën als mijn ouders, maar wil ook de vrijheid hebben om een iets andere weg in te slaan.'* De jeugd van tegenwoordig zegt soms opmerkelijk wijze dingen...

EERSTE KEUS

Esther vervolgt: *'Ik ben zeker van plan om te zijner tijd de kennelnaam 'fan 't Suydevelt' over te nemen. Ik zou het vreselijk vinden als die zou verdwijnen*

in de kynologie. Maar ik ben niet voornemens om het bedrijf – het dierenpension – over te nemen. Hiervoor ben je 24/7 aan het werk. Ik ben niet vies van hard werken, maar het maakt je sociale leven heel beperkt. Met een jong gezin, waarbij mijn partner veel van huis is, is het niet het meest ideale werk. Zeg nooit nooit, maar het ligt niet in mijn planning.'

Esthers fokkerij begint met Britt fan 't Suydevelt, die bij toeval in haar bezit komt en haar allerbeste keus zal blijken te zijn. Als haar ouders een aspirant eigenaar afwijzen, vraagt Esther of ze een pup uit dat nest kan krijgen, mits ze eerste keus heeft. Ze is inmiddels tien nesten verder en is '...tot nu toe zeer tevreden over de honden.' Haar recentste telgen zijn Hunk uit de Drentsche Streek en It's Zusje uit de Drentsche Streek, 'enthousiaste honden, 'n goed voorkomen en zeer sociaal. Echter, ik besef terdege dat ik met een veel betere basis ben begonnen dan destijds mijn ouders.' Judith heeft iets dat ze in haar leven beslist nog eens wil doen:

'Een succesvol bedrijf(je) opzetten.' Ze is nog jong genoeg om dat te kunnen verwezenlijken.

STOMPZINNIG

Zo'n 15 tot 20 jaar geleden is fokken een stuk eenvoudiger en minder duur, omdat de meeste show- en gezondheidseisen niet verplicht zijn. Vooral voor fokkers bij wie de pupverkoop en de opbrengsten van dekreuen een deel van het vaste inkomen zijn. Toch?

Jaap: *'Nee, niet juist. Van de fokkerij worden we geen stuiver rijker... eerder minder. We leven van de opbrengst van het dierenpension. Kosten voor fokken, showen, onderhoud en brandstof zijn zo hoog dat je wel heel veel zou moeten fokken of de prijzen danig moet verhogen wil je er aan overhouden. Als dierenpensionhouder betalen we overigens ook nog eens belasting over de pups. Strengere reglementen verhogen uiteraard de pupprijs, immers onderzoeken zijn erg duur. Reglementen ter verbetering van gezondheid en welzijn van het*

dier vind ik prima... maar de huidige reglementen betreffende het niet kunnen exporteren van een pup voor de 15e levensweek zijn gewoonweg stompzinnig. Het schaadt het jonge dier in zijn socialisering en slaat nergens op. De hondenhandelaren uit het Oostblok hebben toch geen ontzag voor regels en verkopen en fokken ondertussen vrolijk verder.'

Judith zegt over steeds meer nieuwe regels vanuit de Raad van Beheer: *'Aan de ene kant wordt het je niet makkelijk gemaakt, maar aan de andere kant is het nodig. Het kan soms allemaal veel te veel worden. Te veel nieuwe dingen willen realiseren in een te korte tijd. Niet handig. Alles wordt duurder, dus ook de gezondheidsonderzoeken. Helaas kunnen we daar niet onderuit komen.'*

Grote fokkers die zeggen 'dat ze geen stuiver aan hun fokkerij verdienen' worden met argwaan bekeken. Echter, zolang een wezenlijk deel van hun inkomsten wordt geïnvesteerd in gezondheidsonderzoeken, het tentoonstellen van of werken met hun honden en alles wat daarbij komt kijken, is het voor mij niet zo belangrijk of men er nu iets aan overhoudt of niet. Als oud-fokker, met veel honden, maar zonder pensioninkomsten, ken ik de rekensommen. Bij die argwaan speelt jaloezie een grote rol, iets waar de Hoeksema's ongetwijfeld ook tegenaan lopen. Hoge bomen vangen nog steeds veel wind.

FRISSE KIJK

Het dierenpension (www.dierenpensionsuydenvelt.nl) vormt het inkomen en het pensioen van de Hoeksema's, die er een eenmanbedrijf van hebben gemaakt. Jaap: *'Dat is het handigste in ons geval. De 'eigen honden' zijn een grote kostenpost. Echte, oprechte fokkers zullen dit herkennen. De helft van onze*

Holland Cup 2014. Esther Hoeksema heeft plezier in het showen.

Wereldkampioen 2014 in Helsinki (Finland). Zo moet je jezelf, je ras en je vaderland vertegenwoordigen.

eigen honden leeft in huis en de andere helft in een mooi hondenhuis dat direct aan het huis staat. Dit wisselen we geregeld. De helft van de dag lopen ze bij elkaar in grote rennen en speelweides. Pensionhonden worden opgevangen in een apart gebouw, schoon en netjes, verwarmd en met veel uitlaatmogelijkheden.'

Waarin onderscheidt jouw pension zich van andere pensions?

'Wij zijn echt een familiebedrijf en middelgroot, alles wordt met elkaar besproken. Ook stagiaires worden daarbij betrokken; nieuwe mensen hebben een frisse kijk op dingen.' Esther vult aan: 'Mijn vader heeft meer kennis op het ene gebied en ik

op het andere. Dat geldt ook voor mijn moeder. Gezamenlijk helpen wij elkaar, waardoor ieders mening wordt meegenomen.' En, eerlijk is eerlijk, het pension van de Hoeksema's heeft een goede naam in de streek en ook daarbuiten.

VLAGGENDRAGER BART

Jaap Hoeksema is een man van het goede leven, maar tegelijkertijd iemand die door hard werken en het juiste gevoel voor publiciteit nu een bekende fokker van Drentsche Patrijshonden is geworden, niet alleen in Nederland maar zeker ook daarbuiten. De fan 't Suydevelt Drenten zijn te vinden van Amerika tot Zweden en alles daartussen. Daarbij is de reu

Bart fan 't Suydevelt, roepnaam Jarak, de vlaggendrager. Een jaar nadat hij is verkocht, komt Jarak terug naar Jaap en Froukje vanwege ziekte van zijn eigenaresse. Heel verdrietig, maar bij zijn fokkers groeit hij uit tot een reu met de meeste overwinningen. Wie de moeite neemt om te kijken op www.drentschepatrijshond.nl krijgt een indruk van alle activiteiten op show- en jachtgebied.

Als het woord jacht valt en ik Jaap vraag wat ik me daarbij moet voorstellen, zegt hij: 'Ik jaag al sinds mijn 18e en heb enkele jaren meegedaan aan jachtproeven. Maar dat is niets voor mij... 'ieder zijn eigen' zeg ik maar. Vind het wel mooi om te zien en ben trots op mijn pupkopers die resultaten halen of alleen maar hun stinkende best doen om hun hond goed getraind te krijgen. Ik heb daar het geduld niet voor. Ik neem met regelmaat Drentenvrienden die geen veld hebben mee op jacht en jaag in het 'echt' op klein wild, ganzen en reeën. Lekker in de vrije natuur in Nederland, waar ik twee jachtvelden heb, en in Noord-Zweden, waar ik meedoe in een combinatie met enorme jachtvelden, één van 1700 hectare en één van 50.000 hectare. Eland en veel vogelwild. Mijn beste jachthond ooit was 'Monty's Hanna fan 't Suydevelt', die in 2015 overleden is. Had een prima neus en stond fantastisch voor. Ze is de stammoeder van heel veel mooie en goede Drenten. Ik mis haar nog steeds.'

QUAD EN TROLLEN

In Noord-Zweden, in de provincie Västerbotten, hebben Jaap en Froukje een typisch Zweeds huis gekocht. Jaap vindt er rust en natuur; het huis staat middenin zijn jachtveld. De bedoeling is om er later enkele maanden per jaar te vertoeven, te vissen en te jagen. Ondertussen heeft hij echte vrienden in Scandinavië, spreekt een beetje Zweeds, verstaat veel en leest het

behoorlijk. Genieten van het goede leven betekent voor Jaap en Froukje in Zweden rijden op hun imposante quad of sneeuwscooters. Onder hobby en ontspanning valt ook Jaaps verzameling van handgemaakte trollen van het merk Ny-Form. Natuurrubberen schepsels met verzamelaars in alle landen. En dan is er nog de camper, waarmee de Hoeksema's soms naar shows reizen en er een paar dagen vakantie aanknopen. 'Born to be wild' staat er op en de achterzijde wordt gesierd door een foto van drie fan 't Suydevelt Drenten.

Jaap en Froukje kunnen, nu 'de meiden' het pension runnen ook samen van huis. Als ik, voorafgaand aan de interviews, contact leg met Jaap mailt hij dat hij '... *apetrots is op beide meiden.*' Over hun fokkerij blijft hij gepast bescheiden: *'beiden niet onverdienstelijk.'* En: *'Het lijkt mij leuk dat je beide dames bij de oren vat.'* Twee keer daarna krijg ik bericht van Esther: *'Mijn vader is in Zweden'* en *'Mijn vader is momenteel op jacht.'* Jaap heeft niet alleen een prima 'achterwacht', maar leidt ook het leven van een echte dual-purpose fokker: tentoonstellen én jagen.

CYNOKEUR EN DPHCN

Jaap Hoeksema is altijd 'in' voor nieuwe dingen in de rashondenfokkerij. Zo laat hij zich certificeren door Cynokeur en als ik hem vraag hoe dat bevalt, zegt hij: *'Ik ben niet meer gecertificeerd, omdat ik begrepen heb dat een en ander niet goed van de grond gekomen is.'* Ook nieuw is de tweede rasvereniging, de Drentsche Patrijshonden Club in Nederland (www.dphcn.nl)

Ben je actief in de oude of de nieuwe rasvereniging?

'In de nieuwe en ik ben één van de mede-oprichters ervan. Eén van de redenen is dat wij het gevoel

hebben dat er te veel starheid in de oude vereniging zit en er te veel op de man/vrouw wordt gespeeld.

Verder willen we vooral vooruitkijken en werken aan ons fantastische ras met de vele nieuwe leden en goede fokkers die zijn meegegaan. Het gaat heel goed, het ledental in binnen- en buitenland groeit en er heerst een goede sfeer. Ik ben vanaf begin 2016 geen lid meer van de oude vereniging. Na zo'n 35 jaar lid te zijn geweest, wil ik me volledig richten op de DPHCN. Ik ben actief in de redactie en we hebben ondertussen met ons team een prachtig, gevarieerd clubblad in fullcolour opgezet. Als grote fokker houd ik me bewust afzijdig van bestuursfuncties.' Geen bestuursfunctie dus – een wijs besluit. Als redactielid moet hij zich inleven in de interesses van eigenaren met een huishond, van mensen die (gaan) showen en van eigenaren

die met een Drent willen werken. En daarbij moet je oppassen dat eigen honden niet worden gepromoot.

'DAAR WORD JE BLIJ VAN'

De nieuwe club is inmiddels aangesloten bij de Raad van Beheer en houdt in 2015 haar eerste clubmatch met maar liefst 73 inschrijvingen. Kennel 'fan 't Suydevelt' is vertegenwoordigd met 35 honden. Bijna de helft van de inschrijvingen. Zowel de beste reu (*Us Speyk fan 't Suydevelt*) als de beste teef (*Wiesje-Wyneke fan 't Suydevelt*) komen uit Jaaps fokkerij.

Hoe heb je die dag beleefd?

'Dat was een heel bijzondere dag met een fantastische sfeer op een buitenlocatie en met fantastisch weer. Dat op zo'n eerste clubmatch pupkopers de moeite nemen om deel te nemen aan deze show is al mooi, maar dan

Jaap en Froukje op hun TGB Quad in Zweden. Als 'All Terrain Vehicle' is een quad heel geschikt om te rijden in ruige terreinen en door de bossen.

Een mooi koppel: Jaap en Jarak.

ook nog winnen. Dat geeft een heerlijk gevoel. Maar wat waren er mooie honden te zien die dag, uit alle geledingen... daar word je blij van.' Op talrijke foto's op internet zie ik Jaap Hoeksema in de showring. Vrijwel altijd in het pak met das. Vooral zijn optreden op de Wereldshow 2014, in Helsinki, blijft me bij: 'n stralend wit overhemd, blauw jasje en een fraaie rood, wit, blauwe vlinderstrik met een oranje accent. Zo, en niet anders, hoor je het ras, je kennel en je land te vertegenwoordigen. Daar word ik nou blij van.

ROBUUSTE BOERENHOND

Aan Esther de vraag hoe zij haar Drentsche Patrijshondenfokkerij gaat inrichten. Lijnteelt, outcross, inteelt? Esther: 'Voornamelijk lijnteelt en outcross. Ik ben nu eenmaal fan van de reuen uit de kennel van mijn ouders, waardoor ik dus ook op zoek ga naar passende reuen voor mijn teven uit hun kennel. Maar daarnaast besef ik ook heel goed dat er vers bloed bij moet, zolang het maar blijft passen bij mijn

honden. Daarom heb ik destijds onder andere gekozen voor 'Boyka-Nouska van Klein Elsholt' en 'Mosehojs Bufri Eros' (uit Denemarken). Binnen ons ras heb je te maken met twee types, het Nimrodtype en het Clovistype. Het Nimrodtype is in mijn opinie het type dat je graag wilt zien. Een robuuste boerenhond die er echt staat, met een mooie afgevlakte schedel. Het Clovistype is een Drent met een rondere schedel en vaak laag aangezette oren, iets dat nadelig werkt voor de uitdrukking van de hond. De Drent krijgt hierdoor een wat slomere uitstraling, zeker niet passend bij het enthousiaste karakter en de werklust van deze hond.'

Esther maakt deel uit van de Commissie Fokkerij Zaken in de DPHCN, die zich onder andere bezighoudt met het Verenigingsfokreglement (VFR), de gezondheidsuitslagen, het organiseren van fokkersoverleg en dergelijke. Als adviseurs van de Commissie Fokkerij Zaken heeft de nieuwe rasvereniging Janny Offereins-Snoek, langjarig top-fokster van het ras (van Groevenbeek), en Wim Wellens, keurmeester van het ras, benoemd. Esther: 'Zij ondersteunen de DPHCN bij de keurmeesteropleiding en voorzien ons van adviezen. De DPHCN mag dan jong van bestaan zijn, maar heeft, onder andere door hen, veel kennis in huis.' Ze vervolgt: 'Het fenomeen fokken en shows is mij met de paplepel ingegoten, dus ik heb dan ook veel geleerd van mijn ouders. Ik waardeer fokkers die eerlijk en open zijn, een visie voor ogen hebben en realistisch zijn.'

LEVEN NAAST DE KYNOLOGIE

'Als je op een gegeven moment,' vervolgt Esther, 'je niet meer kunt vinden in bepaalde opvattingen en beweringen, dan is het soms beter om je ergens los van te maken.'

10 VRAGEN AAN JAAP

Ik heb een grote hekel aan...

Roddel, oneerlijkheid en onbeschoftheid.

De grootste fout die ik heb gemaakt is...

Te veel vertrouwen gegeven.

Haantje de voorste of een tikje afwachtend?

Direct met een gezonde achterdocht.

Ik heb voor de Drentsche Patrijshond gekozen omdat...

Het een mooie hond met een fijn karakter is. Drents erfgoed.

Mijn beste hond ooit is...

Bart fan 't Suydevelt (Jarak).

Dat Verenigingsfokreglement...

van de DPHCN is helder en doordacht.

Mijn dochters zijn voor mij...

De kers op de taart in velerlei opzichten.

Ik ben gevoelig voor...

Mensen die echte warmte uitstralen en voor onrecht.

Publiciteit voor mijn fokkerij is nodig, omdat ...

Ik op die manier mijn passie tot uiting kan brengen.

Diplomaat of recht voor z'n raap?

Meestal recht voor z'n raap, soms diplomaat als iets heel erg gevoelig ligt en men gauw gekwetst kan zijn.

Natuurlijk vraag ik beide dochters of ze keurmeester willen worden. Judith heeft geen aspiraties, omdat het nu niet in haar leven past. 'En', zegt ze met veel gevoel voor zelfkennis: 'Ik ben, denk ik, nu niet geschikt om een functie binnen een rasvereniging te bekleden.' Esther: 'Ik kan binnen dit ras niet meer objectief zijn. Ik ken te veel mensen, honden en achtergronden.'

Een ander ras zou ik nu niet willen keuren.’ En op de vraag of haar leven door kynologie wordt beheerst: ‘Ja en nee. Dagelijks gaat het binnen mijn ouderlijk huis, waar ik bijna elke dag ben voor mijn werk, over de kynologie. In mijn eigen huis veel minder. Echter, we beseffen allemaal heel goed dat er ook een leven naast de kynologie is; wij kunnen allemaal erg genieten van goed eten, de natuur en een goed boek of mooie film.’

‘PATRIESHOND’

Een memorabele gebeurtenis in 2013 is de komst van een filmteam van de Russische televisie, dat voor een dierenprogramma komt praten en filmen met als onderwerp de Drentsche Patrijshond. In de middag vertrekt het gezelschap naar de Veluwe, om te praten met de schrijfster van de ‘Drentenbijbel’, Janny Offereins. Het programma wordt door meer dan 100 miljoen mensen bekeken. De journalist raakt helemaal in de ban van het ras en de honden worden uitge-

breid geknuffeld. Heel leuk om te bekijken: www.drentschepatrijshond.nl/media/russisch-interview-drentsche-patrijshond/
Ik stuit ook op een You Tube filmpje – *Memory Lane door het veen* – uit augustus 2015, waarin Jaap een gepassioneerd en goed verteller blijkt te zijn: www.youtube.com/watch?v=lgRRAIVaupM
Hij zegt, in het karakteristieke dialect van zuidoost Drenthe: ‘Dit is een plek waar ik tuus heur, dit is mien Drenthe.’
Jaap: ‘Ik wil er niet weg. Ben er geboren en wil er begraven worden. Liefst in een natuurlijke omgeving.’ Hij benadrukt dat de Drentsche Patrijshond (*Patrijshond*, zegt hij) in vroeger tijd wordt gebruikt als erf hond, waakhond, werkhond onder de kar en jachthond. Een manusje van alles voor de boeren en daardoor niet duur. *Cultureel erfgoed*, benadrukt Jaap. Hij is een goed verteller met veel liefde voor zijn geboortegrond; het is een kant van Jaap Hoeksema die niet iedereen kent. En zoals altijd eindigt ook deze ‘Van de Appel...’ met korte vragen met dito antwoorden. ■

Vader en dochter – Jaap en Esther – op de tentoonstelling van ‘De Utrecht’ in 2012.

5 VRAGEN AAN JUDITH

Je favoriete vakantie land?

Zweden.

Je wint de staatsloterij en je koopt meteen?

Ik ga een groot deel van mijn hypotheek afbetalen en alles in en om het huis naar wens klaarmaken.

Je mooiste kinderboek?

Ronja de Roversdochter (van Astrid Lindgren).

Wat ga je anders doen dan je vader?

Niet per se anders. Gewoon op mijn manier.

Zet in jouw volgorde van gebruik:

telefoneren, mailen, appen, smsen, twitteren en facebook

Telefoneren, smsen, facebook, mailen. Ik heb geen whatsapp of twitter.

5 VRAGEN AAN ESTHER

Favoriete keurmeester?

Een keurmeester die constant keurt, dus bij zijn of haar standpunt blijft. Ongeacht welke persoon hij of zij tegenover zich heeft staan.

Vlees of vis?

Vlees.

De laatste film die ik heb gezien is...

Inglorious Bastards.

Winner of Kampioenschapsclubmatch?

Kampioenschapsclubmatch.

Goede Tijden, Slechte Tijden of De Wereld Draait Door?

De Wereld Draait Door.